

SKAŁA

Święto Chrztu Pańskiego

10 stycznia 2021

3(459)

GAZETA DOSTĘPNA NA WWW.SWLUKASZ.WAW.PL

Święto Chrztu Pańskiego

OTO SŁOWO PANA

Tys jest mój Syn umiłowany, w Tobie mam upodobanie.
(Mk 1, 11).

Po Uroczystości Objawienia Pańskiego, przeżywanej 6 stycznia i często znanej pod nazwą Święta Trzech Króli, następująca niedziela jest Świętem Chrztu Pańskiego.

Dzięki rozważanemu fragmentowi Ewangelii św. Marka jesteśmy świadkami wydarzenia, które dokonało się nad Jordanem. Jan Chrzciiciel, do którego przychodziły tłumy, zapowiada nadejście Mesjasza: *Idzie za mną mocniejszy ode mnie, a ja nie jestem godzien, aby się schylić i rozwiązać rzemyk u Jego sandałów. Ja chrzcilem was wodą, On zaś chrzcic was będzie Duchem Świętym.* (Mk 1, 7 – 8). Proroctwo Jana wypełnia się, gdy sam Jezus staje nad brzegiem Jordanu i prosi Jana o chrzest. Podczas tego wydarzenia, dokonuje się niezwykle objawienie Boga w Trójcy Świętej. Oto Duch Święty zstępuje na Syna Bożego jak gołębi-ca, a z nieba odezwał się głos: „*Tys jest mój Syn umiłowany, w Tobie mam upodobanie*”. (Mk 1, 11).

Jakże przedziwna jest Boża pedagogia. Bóg wkracza w ludz-

kie życie i realizuje swe plany dopiero po przyzwoleniu człowieka. Uprzednio czekał na zgodę Maryi, teraz potrzebuje pozytywnej decyzji Jana. A tak często również oczekuje na moje ludzkie przyzwolenie, aby zrealizować swoje plany względem mnie.

Niedziela Chrztu Pańskiego to również doskonała okazja do pomyślenia o swoim chrzcie. O łasce Bożego dzieciństwa, którą otrzymałem, o oczyszczeniu z grzechu pierwotnego i włączeniu do wspólnoty Ludu Bożego, czyli Kościoła. Niech ta refleksja stanie się okazją do dziękczynienia Bogu za Jego dary oraz za wiarę przekazaną przez rodziców i chrzestnych, za postawę i świadectwo ich życia religijnego, za szafarza, który włączył mnie do Kościoła, za katechetów i wychowawców, którzy mieli wpływ na kształtowanie mojej relacji z Bogiem. Jakże ważne jest uświadomienie sobie daty chrztu i wpisania jej w kalendarz moich świąt – w końcu to dla mnie, człowieka wierzącego powinna być ważniejsza ta rocznica niż dzień urodzin czy świętowanie imienin.

Dziękuję Ci dobry Boże, że uczyniłeś mnie swoim umiłowanym dzieckiem.

ks. Konrad

EWANGELIA NA CO DZIEŃ 10.I.2021 - 16.I. 2021

10 stycznia 2021 - Święto Chrztu Pańskiego

(Mk 1, 7-11)

11 stycznia 2021

poniedziałek - dzień powszedni

(Mk 1, 14-20)

Gdy Jan został uwięziony, Jezus przyszedł do Galilei i głosił Ewangelię Bożą. Mówił: "Czas się wypełnił i bliskie jest królestwo Boże. Nawracajcie się i wierzcie w Ewangelię!" Przechodząc obok Jeziora Galilejskiego, ujrzał Szymona i brata Szymonowego, Andrzeja, jak zarzucali sieć w jezioro; byli bowiem rybakami. I rzekł do nich Jezus: "Pójdźcie za Mną, a sprawię, że się staniecie rybakami ludzi". A natychmiast, porzuciwszy sieci, poszli za Nim. Idąc nieco dalej, ujrzał Jakuba, syna Zebedeusza, i brata jego, Jana, którzy też byli w łodzi i naprawiali sieci. Zaraz ich powołał, a oni, zostawiwszy ojca swego, Zebedeusza, razem z najemnikami w łodzi, poszli za Nim.

12 stycznia 2012

wtorek - dzień powszedni

(Mk 1, 21-28)

W Kafarnaum Jezus w szabat wszedł do synagogi i nauczał. Zdumiewali się Jego nauką: uczył ich bowiem jak ten, który ma władzę, a nie jak uczeni w Piśmie. Był właśnie w ich synagodze człowiek opętany przez ducha nieczystego. Zaczął on wołać: "Czego chcesz od nas, Jezusie Nazarejczyku? Przyszedłeś nas zgubić. Wiem, kto jesteś: Święty Boga". Lecz Jezus rozkazał mu surowo: "Milcz i wyjdź z niego!" Wtedy duch nieczysty zaczął nim miotać i z głośnym krzykiem wyszedł z niego. A wszyscy się zdumiali, tak że jeden drugiego pytał: "Co to jest? Nowa jakaś nauka z mocą. Nawet duchom nieczystym rozkazuje i są Mu posłuszne". I wnet rozeszła się wieść o Nim wszędzie po całej okolicznej krainie galilejskiej.

13 stycznia 2021

środa - dzień powszedni

(Mk 1, 29-39)

Po wyjściu z synagogi Jezus przyszedł z Jakubem i Janem do domu Szymona i Andrzeja. Teściowa zaś Szymona leżała w gorączce. Zaraz powiedzieli Mu o niej. On podszedł i podniósł ją, ująwszy za rękę, a opuściła ją gorączka. I usługiwała im. Z nastaniem wieczora, gdy słońce zaszło, przynosili do Niego wszystkich chorych i opętanych; i całe miasto zebrało się u drzwi. Uzdrowił wielu dotkniętych rozmaitymi chorobami i wiele złych duchów wyrzucił, lecz nie pozwalał złym duchom mówić, ponieważ Go znaly. Nad ranem, kiedy jeszcze było ciemno, wstał, wyszedł i udał się na miejsce pustynne, i tam się modlił. Pośpieszył za Nim Szymon z towarzyszami, a gdy Go znaleźli, powiedzieli Mu: "Wszyscy Cię szukają". Lecz On rzekł do nich: "Pójdźmy gdzie indziej, do sąsiednich miejscowości, abym i tam mógł nauczać, bo po to wyszedłem". I chodził po całej Galilei, ucząc w ich synagogach i wyrzucając złe duchy.

14 stycznia 2021

czwartek - dzień powszedni

(Mk 1, 40-45)

Pewnego dnia przyszedł do Jezusa trędowaty i upadłszy na

kolana, prosił Go: "Jeśli zechcesz, możesz mnie oczyścić". A Jezus, zdjęty litością, wyciągnął rękę, dotknął go i rzekł do niego: "Chcę, bądź oczyszczony". Zaraz trąd go opuścił, i został oczyszczony. Jezus surowo mu przykazał i zaraz go odprawił, mówiąc mu: "Bacz, abyś nikomu nic nie mówił, ale idź, pokaż się kapłanowi i złoż za swe oczyszczenie ofiarę, którą przepisał Mojżesz, na świadectwo dla nich". Lecz on po wyjściu zaczął wiele opowiadać i rozgłaszać to, co zaszło, tak że Jezus nie mógł już jawnie wejść do miasta, lecz przebywał w miejscach pustynnych. A ludzie zewsząd schodzili się do Niego.

15 stycznia 2021

piątek - dzień powszedni

(Mk 2, 1-12)

Gdy po pewnym czasie Jezus wrócił do Kafarnaum, posłyszano, że jest w domu. Zebrało się zatem tylu ludzi, że nawet przed drzwiami nie było miejsca, a On głosił im naukę. I przyszli do Niego z paralytykiem, którego niosło czterech. Nie mogąc z powodu tłumu przynieść go do Niego, odkryli dach nad miejscem, gdzie Jezus się znajdował, i przez otwór spuścili nosze, na których leżał paralytyk. Jezus, widząc ich wiarę, rzekł do paralytyka: "Dziecko, odpuszczone są twoje grzechy". A siedziało tam kilku uczonych w Piśmie, którzy myśleli w sercach swoich: "Czemu On tak mówi? On bluźni. Któż może odpuszczać grzechy, prócz jednego Boga?" Jezus poznał zaraz w swym duchu, że tak myślą, i rzekł do nich: "Czemu myślisz te nurtują w waszych sercach? Cóż jest łatwiej: powiedzieć paralytkowi: Odpuszczone są twoje grzechy, czy też powiedzieć: Wstań, weź swoje nosze i chodź? Otóż, żebyście wiedzieli, iż Syn Człowieczy ma na ziemi władzę odpuszczania grzechów – rzekł do paralytyka: Mówię ci: Wstań, weź swoje nosze i idź do swego domu!" On wstał, wziął zaraz swoje nosze i wyszedł na oczach wszystkich. Zdumiali się wszyscy i wielbili Boga, mówiąc: "Nigdy jeszcze nie widzieliśmy czegoś podobnego".

16 stycznia 2021

sobota - dzień powszedni

(Mk 2, 13-17)

Jezus wyszedł znowu nad jezioro. Cały lud przychodził do Niego, a On go nauczał. A przechodząc, ujrzał Lewiego, syna Alfeusza, siedzącego na komorze celnej, i rzekł do niego: "Pójdź za Mną!" Ten wstał i poszedł za Nim. Gdy Jezus siedział w jego domu przy stole, wielu celników i grzeszników siedziało razem z Jezusem i Jego uczniami. Wielu bowiem było tych, którzy szli za Nim. Niektórzy uczeni w Piśmie, spośród faryzeuszów, widząc, że je z grzesznikami i celnikami, mówili do Jego uczniów: "Czemu On je i pije z celnikami i grzesznikami?" Jezus, usłyszawszy to, rzekł do nich: "Nie potrzebuję lekarza zdrowi, lecz ci, którzy się źle mają. Nie przyszedłem, aby powołać sprawiedliwych, ale grzeszników".

EWANGELIA NA CO DZIEŃ 17.I 2021 - 23.I. 2021

17 stycznia 2021 - Druga Niedziela zwykła

(J 1, 35-42)

18 stycznia 2021

poniedziałek - dzień powszedni

(Mk 2, 18-22)

Uczniowie Jana i faryzeusze mieli właśnie post. Przyszli więc do Jezusa i pytali: «Dlaczego uczniowie Jana i uczniowie faryzeuszów poszczą, a Twój uczniowie nie poszczą?» Jezus im odpowiedział: «Czy goście weselni mogą pościć, dopóki pan młody jest z nimi? Nie mogą pościć, jak długo mają pośród siebie pana młodego. Lecz przyjdzie czas, kiedy zabiorą im pana młodego, a wtedy, w ów dzień, będą pościć. Nikt nie przyszywa łąty z surowego sukna do starego ubrania. W przeciwnym razie nowa łąta obrywa jeszcze część ze starego ubrania i gorsze staje się przedarcie. Nikt też młodego wina nie wlewa do starych bukłaków. W przeciwnym razie wino rozerwie bukłaki. Wino się wylewa i bukłaki przepadną. Raczej młode wino należy wlewać do nowych bukłaków».

19 stycznia 2021

wtorek - Wspomnienie św. Józefa Sebastiana Pelczara, biskupa

(Mk 2, 23-28)

Pewnego razu, gdy Jezus przechodził w szabat pośród zbóż, uczniowie Jego zaczęli po drodze zrywać kłosa. Na to faryzeusze mówili do Niego: «Patrz, czemu oni czynią w szabat to, czego nie wolno?» On im odpowiedział: «Czy nigdy nie czytaliście, co uczynił Dawid, kiedy znalazł się w potrzebie i poczuł głód, on i jego towarzysze? Jak wszedł do domu Bożego za Abiatarą, najwyższego kapłana, i jadł chleby pokładne, które tylko kapłanom jeść wolno; i dał również swoim towarzyszom». I dodał: «To szabat został ustanowiony dla człowieka, a nie człowiek dla szabatu. Zatem Syn Człowieczy jest Panem także szabatu»

20 stycznia 2021

środa - dzień powszedni

(Mk 3, 1-6)

W dzień szabatu Jezus wszedł do synagogi. Był tam człowiek, który miał uschniętą rękę. A śledzili Go, czy uzdrowi go w szabat, żeby Go oskarżyć. On zaś rzekł do człowieka z uschniętą ręką: «Podnieś się na środek!» A do nich powiedział: «Co wolno w szabat: uczynić coś dobrego czy coś złego? Życie uratować czy zabić?» Lecz oni milczeli. Wtedy spojrzawszy na nich dokoła z gniewem, zasmucony z powodu zatwardziałości ich

serc, rzekł do człowieka: «Wyciągnij rękę!» Wyciągnął, i ręka jego stała się znów zdrowa. A faryzeusze wyszli i ze zwolennikami Heroda zaraz się naradzali przeciwko Niemu, w jaki sposób Go zgładzić.

21 stycznia 2021

czwartek - Wspomnienie św. Agnieszki, dziewicy i męczennicy

(Mk 3, 7-12)

Jezus oddalił się ze swymi uczniami w stronę jeziora. A przyszło za Nim wielkie mnóstwo ludzi z Galilei. Także z Judei, z Jerozolimy, z Idumei i Zajordania oraz z okolic Tyru i Sydonu szło do Niego mnóstwo wielkie na wieść o tym, jak wiele działał. Toteż polecił swym uczniom, żeby łódka była dla Niego stale w pogotowiu ze względu na tłum, aby na Niego nie napierano. Wielu bowiem uzdrowił i wskutek tego wszyscy, którzy mieli jakieś choroby, cisnęli się do Niego, aby Go dotknąć. Nawet duchy nieczyste, na Jego widok, padały przed Nim i wołały: «Ty jesteś Syn Boży». Lecz On surowo im zabraniał, żeby Go nie ujawniały.

22 stycznia 2021

piątek - dzień powszedni

(Mk 3, 13-19)

Jezus wszedł na górę i przywołał do siebie tych, których sam chciał, a oni przyszli do Niego. I ustanowił Dwunastu, aby Mu towarzyszyli, by mógł wysłać ich na głoszenie nauki i by mieli władzę wypędzać złe duchy. Ustanowił więc Dwunastu: Szymona, któremu nadał imię Piotr; dalej Jakuba, syna Zebedeusza, i Jana, brata Jakuba, którym nadał przydomek Boanerges, to znaczy synowie gromu; dalej Andrzeja, Filipa, Bartłomieja, Mateusza, Tomasza, Jakuba, syna Alfeusza, Tadeusza, Szymona Gorliwego i Judasza Iskariotę, który właśnie Go wydał.

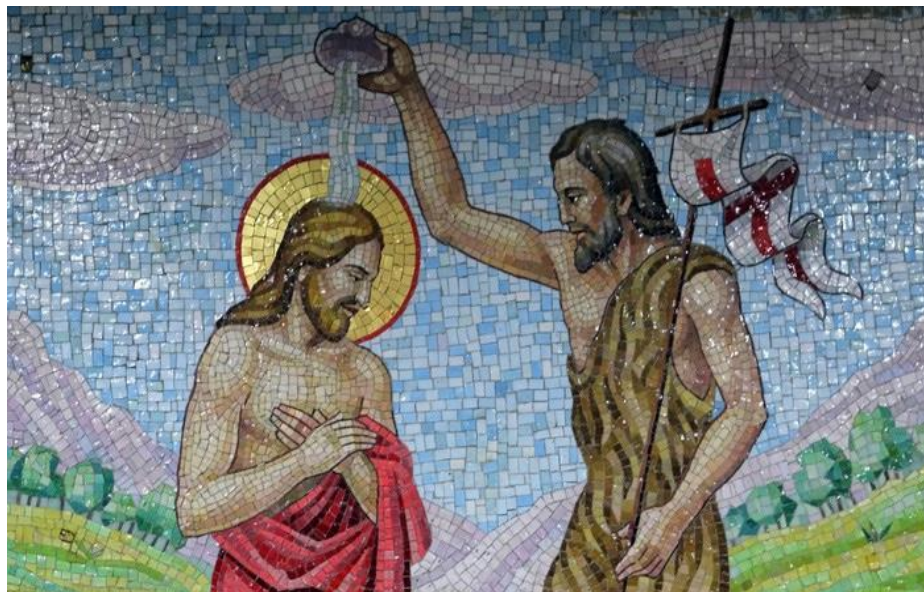
23 stycznia 2021

sobota - dzień powszedni

(Mk 3, 20-21)

Jezus przyszedł do domu, a tłum znów się zbierał, tak że nawet posilić się nie mogli. Gdy to posłyszeli Jego bliscy, wybrali się, żeby Go powstrzymać. Mówiono bowiem: «Odszedł od zmysłów».

ZNACZENIE I SENS CHRZTU PANA JEZUSA W JORDANIE

W niedzielę, 10 stycznia 2021 r., przeżywamy w Kościele niedzielę Chrztu Pańskiego. Często słyszymy, że chrzest gładzi grzech pierworodny, a jednocześnie, że Pan Jezus był bez grzechu. Może się więc zrodzić wątpliwość, dlaczego w takim razie Pan Jezus przyjął chrzest oraz jakie jest znaczenie i sens tego wydarzenia.

Z Ewangelii wynika, że Jezus przyjął chrzest od Jana w Jordanie na początku publicznego życia. Jest to moment, kiedy kończy się ciche życie Jezusa w domu rodzinnym, a rozpoczyna się Jego publiczna działalność. Ewangelista, opowiadając o publicznej działalności Jezusa, rozpoczynają swoje relacje właśnie od ukazania chrztu Jezusa.

Jak podkreślają teolodzy, chrzest przyjęty przez Jezusa nie był chrztem sakramentalnym, który gładzi grzech pierworodny i inne grzechy. Jezus nie potrzebował takiego chrztu, ponieważ był poczęty z Ducha Świętego (Łk 1,31) i od momentu poczęcia był Święty i Niewinny, czyli był bez grzechu (Łk 1, 38). Ponadto chrzest sakramentalny Jezus ustanowił dopiero po swoim zmartwychwstaniu (Mk 16, 16; Mt 28, 19).

Chrzest dokonywany przez Jana Chrzciciela w Jordanie należał do obmyć rytualnych, rozpowszechnionych wśród Żydów. Jego chrzest różnił się jednak od rytualnych kąpiei żydowskich tym, że Jan sam

dokonywał rytualnego oczyszczenia i wiązał go z wezwaniem do pokuty i nawrócenia wszystkich bez wyjątku. Obrzęd ten nie powodował odpuszczenia grzechu pierworodnego, ale zapowiadał chrzest, którego miał udzielać Jezus. Nie pociągał on za sobą bezpośredniego Bożego działania w człowieku. Jego skuteczność zależała tylko i wyłącznie od wewnętrznego zaangażowania danej osoby, która usiłowała nawiązać kontakt z Bogiem.

Ewangelie opisują Jana Chrzciciela jako „głoszącego chrzest nawrócenia na odpuszczenie grzechów” (Mk 1,4; Łk 3,3). Od tego obrzędu pochodzi też określenie Jana jako „Chrzciciela”. Chrzest Janowy był dostępny dla wszystkich, którzy gromadzili się wokół św. Jana. Poddawali się temu obrzędowi celnicy, żołnierze, faryzeusze i saduceusze. Św. Łukasz pisze nawet, że „cały lud przystępował do chrztu” (Łk 3, 21). W celu uzyskania Chrztu do Jana przyszedł również Jezus. Jan Chrzciciel wahał się, Jezus nalegał i w końcu przyjął Chrzest. Wówczas Duch Święty w postaci gołębiczy zstąpił na Jezusa, a głos z nieba ogłosił, że „Ten jest mój Syn umiłowany” (Mt 3, 13-17). Było to objawienie się Jezusa jako Mesjasza i jednocześnie jako Syna Bożego.

Znaczenie i sens Chrztu Pana Jezusa w Jordanie najlepiej wyjaśnia Katechizm Kościoła Katolickiego. Podkreśla się w nim, że Chrzest Jezusa jest przyjęciem i zapoczątkowaniem

Jego posłania Cierpiącego sługi. Jezus pozwolił zaliczyć się do grzeszników, pomimo że jest „Barankiem Bożym, który gładzi grzechy świata” (J 1,29), Przyszedł już „wypełnić wszystko, co sprawiedliwe” (Mt 3,15), to znaczy poddał się całkowicie woli swego Ojca (KKK 536). Katechizm wskazuje, że chrzest Jezusa był „chrztem” Jego krwawej śmierci. Jezus z miłości przyjął ten chrzest śmierci na odpuszczenie grzechów. Na to przyjęcie odpowiedział głos Ojca, który upodobał sobie w Synu. Duch, którego Jezus posiada w pełni od chwili swego poczęcia, przyszedł „spocząć” na Nim (J 1, 32-33). Jezus będzie źródłem tego Ducha dla całej ludzkości. Przy Jego chrzcie „otworzyły się ... niebiosy (Mt 3,16), które zamknął grzech Adama (KKK 536).

Katechizm Kościoła Katolickiego wyjaśnia również związek naszego chrztu z chrztem Jezusa. Wskazuje się w nim, że przez chrzest chrześcijanin zostaje sakramentalnie upodobniony do Chrystusa, który w swoim chrzcie uprzedza swoją śmierć i swoje zmartwychwstanie. Chrześcijanin powinien więc wejść w tę tajemnicę pokornego uniżenia się i skruchy, zstąpić do wody z Jezusem, aby wyjść z niej razem z Nim, odrodzić się z wody i Ducha, aby w Synu stać się umiłowanym synem Ojca i „wkroczyć w nowe życie” (Rz 6,4). Według katechizmu, mamy pogrzebać się z Chrystusem przez chrzest, by z Nim zmartwychwstać, zstąpić z Nim, abyśmy też z Nim zostali wyniesieni, wzniesić się z Nim w górę, abyśmy z Nim dostąpili chwały. Wszystko, co dokonało się w Chrystusie, pozwala nam poznać, że po Jego kąpiei w wodzie Duch Święty z nieba unosi się nad nami, a przybrani przez głos Ojca stajemy się synami Bożymi (KKK 537). Słowa katechizmu nawiązują do Ewangelii św. Jana, w której Jezus został określony jako „Ten, który chrzci Duchem Świętym” (J 1,33).

Roman Łukasik

PROBOSZCZ NA KONIEC ROKU PAŃSKIEGO 2020

Koniec roku, to również czas podsumowań wydarzeń, jakie miały miejsce w naszej parafii w minionym roku.

Chrzest – sakrament będący fundamentem całego życia chrześcijańskiego przyjęło 126 osób. Do Pierwszej Komunii św. przystąpiło 145 dzieci. W czerwcu 33 uczniów z rąk bpa Rafała Markowskiego przyjęło Sakrament Bierzmowania. Sakrament Chorych przyjęło 57 osób. Sakrament Małżeństwa przyjęły 4 pary. W mijającym roku do wieczności odeszło 7 osób. Mamy nadzieję, że Chrystus przygarnie ich do siebie. Aktu apostazji, czyli świadomego aktu woli porzucenia Kościoła Chrystusowego, dokonało 12 osób. Zwykle w Uroczystość Chrystusa Króla Wszechświata odbywa się liczenie wiernych w naszych kościołach. W tym roku z racji wielu ograniczeń

związanych z koronawirusem Instytut Statystyki Kościoła Katolickiego po raz pierwszy w swojej historii odstąpił od tej czynności.

Rok 2020 był naznaczony pandemią koronawirusa. Jej piętno odcisnęło się również na życiu religijnym i duchowym. Zamknięte przez szereg dni kościoły albo udostępniane tylko nielicznej garstce wiernych napełniały nasze serca bólem i bezsilnością. Wobec zaistniałej sytuacji jeszcze raz okazało się, jak bardzo przydałaby się nam nowa świątynia ze swoją potężną powierzchnią użytkową. Rozpocząłem gromadzenie dokumentacji potrzebnej do częściowego oddania do użytkowania nowego kościoła. Żeby ten obiekt oddać do użytkowania, jeszcze sporo trzeba zrobić, ale niech ten proces oddawania się już rozpocznie... W czasach pandemii – w sytuacji niemal pustej świątyni, a co za tym idzie przy minimalnych

środkach materialnych składanych na jej utrzymanie, nie mogę rozpocząć żadnej poważnej inwestycji. Bardzo wdzięczny jestem wszystkim moim wspianym Parafianom za wrażliwość i chęć niesienia nam pomocy. Od samego początku pandemii wielu Parafian, nie mogąc uczestniczyć w niedzielnych i świątecznych Mszach św., odpowiedziało na apel zamieszczony na stronie internetowej „wesprzyj swoją parafię”. Dziękuję Wam Drodzy za tę „elektroniczną tace”, dziękuję za to poczucie odpowiedzialności za materialne utrzymanie parafii. Dziękuję, że rozumiecie, że chociaż świątynia świeci pustkami, to koszty stałe jednak są te same. Jeszcze raz z całego serca dziękuję za dokonywanie wpłat na funkcjonowanie naszej parafii. Bóg zapłać.

ks. Jan, proboszcz

PASTERKA 2020

Zgodnie z naszą parafialną tradycją, tegoroczna Pasterka odbyła się w murach nowopowstającej świątyni. W procesji wejścia ksiądz Proboszcz, który przewodniczył naszej nocnej liturgii, wniósł figurkę Dzieciątka Jezus i uroczyście złożył ją w betlejemskim żłóbku, usytuowanym po lewej stronie prezbiterium. W podniosłej atmosferze, śpiewając kolędy przeżywaliśmy radość uroczystości Narodzenia Pańskiego. Najważniejszym wymiarem naszych przeżyć duchowych jest uświadomienie sobie i innym uczestnikom liturgii Bożego Narodzenia w głębi naszych serc i dusz, co jest niesamowicie ważne w dobie pandemii i wynikającej z niej samotności, izolacji i lęków o siebie i naszych bliskich. Bóg przychodzi, aby rodzić się w naszych sercach, aby być obecnym w naszych rodzinach i codzienności życia – we wszystkich troskach, problemach i trudach oraz w naszych radościach i szczęściu.

Pasterka w nowej świątyni

PARAFIALNE KOŁĘDOWANIE

W uroczystość Objawienia Pańskiego, tradycyjnie nazywaną świętem Trzech Króli nie było zaproszenia do wzięcia udziału w tradycyjnych Orszakach Trzech Króli, które od 10 lat przemierzały nasze miasta i parafie w ramach ulicznych jasełek. W tym roku odbyły się bardzo wyjątkowe orszaki, o czym przeczytacie na następnych stronach Skały.

W naszej parafii 6 stycznia w godzinach wieczornych zorganizowaliśmy wspólne kolędowanie, w które można było się włączyć grając i śpiewając kolędy i pastoralki w świątyni lub w domach uczestnicząc poprzez transmisję on-line. Przybyli również do Dzieciątka Trzej Królowie z darami i śpiewem na ustach, co zostało uwiecznione na kilku fotografiach.

PARAFIALNE KOLEĐOWANIE, CZYLI WIZYTA DUSZPASTERSKA

Słowo „kolęda” kojarzy się nam również z wizytą duszpasterską, kiedy mówimy, że „przyszedł do nas ksiądz po kolędzie”.

W tym wyjątkowym roku i w szczególnych warunkach pandemii również i wizyta duszpasterska została nieco zmodyfikowana.

W minionym tygodniu odwiedzili-

śmy naszych parafian w domach, tradycyjnie chodząc po blokach wszędzie, gdzie zostaliśmy indywidualnie zaproszeni, natomiast od jutra pragniemy dotrzeć do Was w sposób coraz modniejszy w obecnych czasach „korony”, czyli on-line.

Zarówno dla nas kapłanów, jak i dla zapraszających nas osób

i rodzin, będzie to nowe i jeszcze nieznanne doświadczenie. Spróbujmy się spotkać, wspólnie pomodlić i porozmawiać przez internet. Obok zamieszczonego plakatu, który niebawem zobaczycie również na Waszych tablicach ogłoszeń.

Kolęda 2021

Drodzy Parafianie,

Przełom roku zwykle jest czasem wizyty duszpasterskiej, kolędy.

Ten rok jest jednak szczególny.

Nie chcielibyśmy jednak rezygnować ze spotkania z Wami, dlatego proponujemy Wam możliwość kolędy przez internet.

Osoby, które chcą się spotkać w ten sposób mogą umówić się na spotkanie przez formularz zamieszczony na stronie parafii.

Więcej informacji na naszej stronie

www.swlukasz.waw.pl w zakładce „kolęda”

Duszpasterze

Parafii św. Łukasza Ew.

Orszak Trzech Króli 2021

To był szczególny orszak w czasie pandemii. Jego myślą przewodnią był cytat z Jana Kochanowskiego „**Panu dzięki oddawajmy**”. Punktualnie o godz. 12.00 na prawie pustym pl. Zamkowym w Warszawie usłyszeliśmy fragment wiersza Kazimierza Przerwa-Tetmajera „Na Anioł Pański”.

Następnie kard. Kazimierz Nycz odmówił modlitwę Anioł Pański. Trzej królowie wsiedli do królewskiego pojazdu i samotnie podążali w stronę pl. Marszałka Józefa Piłsudskiego do Dzieciątka Jezus. Papież Franciszek pozdrowił z Watykanu uczestników podczas modlitwy Anioł Pański.

Jako Rodzina Święta wystąpili Joanna i Karol Kamińscy z dwuletnim Jasiem. Rodzina Kamińskich bierze udział w orszaku od 2015 roku. Najstarszy syn wędrował w oddziale rzymskim legionistów, córka była dwórką, Joanna z najmłodszymi szła w orszaku rodzinnym, a małżonek w Straży Ojcowskiej. Państwo Kamińscy są zaangażowani w inicjatywę Akademii Familijnej prowadzącej kursy dla małżonków i rodziców. Syn Janek chorował w roku ubiegłym i ich udział w orszaku jest podziękowaniem za odzyskanie zdrowia. Małżonkowie podkreślili, że ich celem jest wspólna praca rodziny i apostołowanie. Powiedzieli: Warto wierzyć i nie wstydzić się wiary.

Na pl. Piłsudskiego trzej królowie złożyli dary Dzieciątku. A ponieważ postacie orszakowe mówiły słowami polskich wieszczów, jeden z królów przemówił słowami Kochanowskiego:

Złota też, wiem, nie pragniesz, bo to wszystko Twoje,

Cokolwiek na tym świecie człowiek mieni swoje.

W 2.500 miejscach w Polsce odbyły się mini orszaki. Fundacja rozdała 700.000

koron, 300.000 śpiewników oraz 350.000 gazetek misyjnych. W Bydgoszczy na przykład wyruszyły do kościoła trzy orszaki 5-osobowe. Organizatorzy zachęcali wszędzie do spacerów orszakowych, oczywiście z zachowaniem reżimów sanitarnych. W praktyce pojedyncze rodziny ruszały na szlak orszaku. Chcieli w ten sposób pokazać, że chrześcijanie to weseli ludzie, którzy potrafią się cieszyć. Udział w orszaku i w przygotowaniach do niego jest wspaniałą okazją, by pokazać ludziom, a nawet najbliższym, swoje talenty.

Dziś Orszak Trzech Króli to misteria w nowoczesnej formie. To przeżycie tego, co było dawniej. Za każdym razem organizatorzy chcą przedstawić tę historię inaczej. Co roku orszak odbywa się pod nowym hasłem.

Na portalach społecznościowych wciąż trwa Orszakowy Challenge Kolędowy oznaczony #koledujmyrazem. Wyzwanie polegające na śpiewaniu kolęd trwa do 2 lutego. Organizatorzy Orszaku trzech Króli zapraszają do udziału. Pomocą może być portal www.koledy.eu gdzie można znaleźć kilkaset kolęd w 10 językach.

Abp łódzki Grzegorz Rys rzucił wyzwanie (#OrszakWŁodzi Challenge) polegające na nagraniu dowolnej kolędy i opublikowaniu jej w mediach społecznościowych z hashtagem #OrszakWŁodzi i tym opisem. Do podjęcia wyzwania należy nominować minimum 3 osoby, które mają wykonać je w 48 godzin. Arcybiskup ubrany w strój góralski (w takim jako mały chłopiec zaśpiewał „Oj Maluśki”) zaśpiewał kolędę „A wczora z wieczora” i nominował ks. bpa Jana Cieślara, Golec uOrkiestrę i dzieci z kanału Mocni Duchem Dzieciom. Celem tej akcji była zbiórka darów dla Domu Samotnej Matki i Łódzkiego Hospicjum dla

Dzieci – Łupkowa. Potrzebna była kwota 105.000 zł. Zebrano 300.000 zł. Z zebranych datków zostanie zakupiony niezbędny specjalistyczny sprzęt do ratowania dzieci. W tym samym czasie w parafiach archidiecezji odbywała się zbiórka artykułów dziecięcych, które wierni mogli przynosić w specjalnie przygotowanych torbach do żłóbka w swojej parafii. Wypełnione torby, którymi zapakowano 5 samochodów ciężarowych, trafiły do łódzkiego Domu Samotnej Matki, w którym posługują siostry antonianki.

Tegoroczny łódzki orszak miał charakter ekumeniczny i polegał głównie na rozwiezieniu zebranych darów. Abp Rys zaprosił do udziału w nim bp. Jana Cieślara, biskupa Kościoła Ewangelicko-Augsburskiego oraz bpa Marka Izdebskiego, biskupa Kościoła Ewangelicko Reformowanego w RP. – Pan się objawił wśród nas w tym trwającym orszaku też jako pokój, jako jedność między braćmi. Jestem wdzięczny obydwu księżom biskupom, bo wzięli udział w tym orszaku. Każdy z nich wykonał swój śpiew, każdy z nich wyłożył swój dar i każdy z nich uruchomił innych ludzi. – powiedział abp Rys.

Telewizja Polska zorganizowała konkurs kolęd. Wiele rodzin nagrało swoje występy. Do finału zakwalifikowały się: przedszkole w Adamówce, Grójecka Orkiestra Kameralna i chór Gospel z Tychów, który okazał się zwycięzcą w konkursie.

Wiele rodzin wzięło udział w orszaku, śpiewając w domu kolędy. Miejmy nadzieję, że w następnym roku będziemy mogli się spotkać wszyscy na pl. Zamkowym i z radością koledować Małemu.

Mirosława Pałaszewska

Warszawa, pl. Zamk

Przedszkole w Adamówce

Warszawa, pl. Zamkowy

Bydgo

Gospel z Tychów

Kraków

Grójecka Orkiestra Kameralna

Autor wierszy: Noemi

Trzej Królowie...

z krain wschodnich
przyszli trzej Królowie
to była podróż ich życia
serca z radością wędrowały do Betlejem

pielgrzymi przynieśli dary
złoto dla króla
by uwierzył, że prawdziwe bogactwo jest w nas
kadzidło dla Boga
by uczył wyciągać ręce po niemożliwe
mirrę dla człowieka
żeby zapomniał o tym co boli...

pokłonili się mędrcy małemu Panu i odeszli
zabrali ze sobą wspomnienie niezwykłego dziecka
które zbawi świat

a dzisiaj?
gdyby przyszli dzisiaj, co by przynieśli?
popatrz idą...
Kacper, Melchior, Baltazar
za nimi tłumy ludzi
i ty i ja na samym końcu
niesiemy puste dłonie i puste serca
po prośbie idziemy
po miłość...

po miłość

KRÓLOWIE

radujcie się!
zwiastuję wam radość wielką...
znajdziecie niemowlę
owinięte w pieluszki
i położone w żłobie
i znaleźli...
prowadzeni blaskiem gwiazdy
znaleźli
bo uwierzyli
w małym dziecku zobaczyli Boga
i przynieśli mu dary
złoto dla króla królów
kadzidło dla kapłana nad kapłanami
wonną mirrę dla najlepszego z ludzi
w zamian dostali
miłość dającą chęć do życia
wiarę w małe cuda
i nadzieję, że jutro znowu mamy nowy dzień
każdy z nas jak król
idzie do stajenki
każdy dostał swój dar od Jezusa
trzeba tylko odnaleźć gwiazdę,
która najjaśniej świeci
i pokochać swoje Betlejem

JĘZYK MIŁOŚCI...

Bóg mówi do nas
Miłością
jeśli chcesz usłyszeć
wycisz serce
zamknij drzwi przed smutkiem
zatrzymaj wskazówki zegara

posłuchaj
szumu delikatnych skrzydeł Anioła
kolędujących kropel deszczu
pukania do serca
i kroków nadziei na schodach

zobacz
uśmiech sąsiada
wyciągniętą dłoń
i otwarte ramiona

zobacz Jezusa...

Bóg bezdomnych rodzi się
każdej chwili
każdego dnia
tu
i teraz

WSPOMNIENIA

za oknem
słysząc kroki zagubionej kolędy
przy stole
puste miejsca
prosząc o miłość

cicha noc
budzi kochane twarze
z dawnych fotografii
Bóg się rodzi
i rodzą się wspomnienia

ludzie ubrani w szczęście
otwierają dłonie
i serca
świat jak nie świat...
wzrusza i pięknieje

na choinkach zawisły marzenia
łzy oczyszczają nasze domy
ze smutku i zakłamania
niebo rozdaje wiarę

a mały Jezus?
patrzy
uśmiecha się
i mówi nadzieją...

Bóg się naprawdę rodzi

PRZEPIS NA SZCZĘŚLIWE ŻYCIE

do dni
które zbyt szybko odchodzą
dodaj ziarenko wiary
może kilka chwil
uda się zatrzymać...

smutne potwory trosk podziel na dwa
tą większą cześć
oddaj Jezusowi
mniejszą włóż na swoje ramiona
i z podniesioną głową
idź przez życie

samotne łzy
ukryj przed światem
nie każdy zrozumie
pobieraj je
i nawlecz jak ciche paciorki
na różaniec

kieruj się prawdą

CZYM JEST MIŁOŚĆ

niewidzialną nitką
łączącą ludzi
tęsknotą
którą nie nudzi czekanie

ulotną chwilą
schowaną na dnie serca
uśmiechem...

jest
wiarą w niemożliwe
nadzieją na spełnienie marzeń
odnanioną drogą do szczęścia

łzami ułożonymi w bukiet
otwartymi ramionami
dobrem rozdawanym za darmo
dłonią wyciągniętą po nadzieję

miłość
ma wiele imion
po prostu
jest...

Życzenia noworoczne...

wiara w niemożliwe
przepustką do szczęścia
życzę Ci wiary
wspólne wschody i zachody słońca
receptą na samotność
życzę Ci miłości

anioł prostujący ścieżki życia
przystanią schronienia
życzę Ci wiernych przyjaciół
rozkwitające we śnie pragnienia
pewnością, że nigdy nie jest za późno
życzę Ci spełnienia marzeń

czyste dłonie i sumienie
lustrem nieba
życzę Ci prawdy
czułe słowa i gesty
bukietem życzliwości
życzę Ci niezapomnianych spotkań z
ludźmi

czas znowu rozda karty
oby nowe dni
uśmiechały się szczęściem

CO NAM MÓWIĄ ŚWIĘCI?

BŁOGOSŁAWIONA

S. MIECZYŚŁAWA KOWALSKA

Przysła na świat 1 stycznia 1902 roku w Warszawie w rodzinie o sympatiach komunistycznych. Ojciec w 1920 r. z jej bratem wyjechał do Związku Radzieckiego. Jako trzynastolatka przystąpiła do I Komunii św., a 21 maja 1920 r. została bierzmowana. Ukończyła pensję dla dziewcząt i została guwernantką w zamożnym, żydowskim domu.

W 1923 r. wstąpiła do zakonu klarysek kapucynek w Przasnyszu, przyjęła wtedy imię Maria Teresa od Dzieciątka Jezus. Podjęła decyzję o ekspiacji za swego ojca i brata, ponieważ pragnęła, aby się nawrócili. Zachęcił ją do tego kapucyn ojciec Beniamin Zontag, jej kierownik duchowy. Śluby czasowe złożyła 15 sierpnia 1924 roku, a 26 lipca 1928 roku śluby wieczyste. Mimo, że miała problemy ze zdrowiem, pełniła w klasztorze liczne obowiązki (m.in. zakrystianki, furtianki, bibliotekarki, a także mistrzyni nowicjatu). Była lubia-

na przez współsiostry jako osoba taktowna, życzliwa, łagodna i wyrozumiała. Kontemplowała często Chrystusa Ukrzyżowanego. Na krzyżu w swej celi napisała: „Cicho, cichusieńko, bo mój Jezus kona”.

Po wybuchu II wojny światowej Przasnysz został włączony bezpośrednio do Rzeszy. W ramach akcji przeciw polskiej inteligencji 2 kwietnia 1941 r. Niemcy aresztowali całą wspólnotę klasztorną z Przasnysza, liczącą 36 sióstr. Maria Teresa została osadzona w obozie koncentracyjnym w Działdowie. Zakonnice w warunkach więziennych modliły się brewiarzem, odmawiały nieustannie różaniec, zmieniając się co godzina po dwie, odprawiały drogę krzyżową, medytowała. Miesiąc po uwięzieniu mniszek s. Maria Teresa dostała krwotoku, ponieważ chorowała na gruźlicę. Bardzo cierpiała z powodu braku pomocy lekarskiej i złych warunków, jakie panowały w obozie. Miała problemy z oddychaniem, jej stan pogarszał chlor używany do dezynfekcji oraz pył ze starej słomy leżącej na podłodze, a unoszący się w powietrzu przy każdym ruchu więźniarek. Wkrótce nie była w stanie podnieść się z podłogi, pojawiły się krwawe odleżyny, trawiła ją gorączka, a mimo to nigdy nie skarżyła się, z pokorą znosiła kolejne dotkliwe doświadczenia.

Jej największym pragnieniem przed śmiercią było pojednanie się z Bogiem w sakramencie pokuty. Ojciec przełożony z przasnyskiego klasztoru zdecydował, żeby siostra Teresa o umówionej godzinie wyznała przed Bogiem swoje grze-

chy, a on udzieli jej na odległość rozgrzeszenia. Siostra Szwarz napisała w swoich wspomnieniach: „Kiedy chora dowiedziała się o tym, ogromnie się ucieszyła. Zaraz skupiła się w sobie. W celi zalegała grobowa cisza. Modliłyśmy się wszystkie w jakiejś dziwnej świętej atmosferze, świadome, że nasza Teresa w tej chwili spowiada się Bogu samemu... W celi na drugim piętrze ojciec pasjonista również modlił się i ze wzruszeniem udzielił rozgrzeszenia”. Następnego dnia s. Teresa, pojednana z Bogiem i z ludźmi, oddała przełożonej obrączkę, krzyżyk z profesji i brewiarz oraz poprosiła o modlitwę za nią.

Zmarła 25 lipca 1941 r. Dwa tygodnie po śmierci s. Marii Teresy pozostałe kapucynki zwolniono z obozu. W przekonaniu sióstr, to właśnie ofiara cierpienia i męczeńskiej śmierci Marii Teresy wyjednała im uwolnienie i przeżycie II wojny światowej.

Siostra Maria Teresa Kowalska została beatyfikowana w gronie 108 męczenników II wojny światowej przez św. Jana Pawła II podczas Mszy sprawowanej w Warszawie w dniu 13 czerwca 1999 r. Jest patronką tych wszystkich, którzy doceniając skarb wiary, modlą się i cierpią za swoich bliskich, którzy tę wiarę utracili, lub od niej odchodzą.

Joanna Matkowska

źródło:

<https://adonai.pl/swieci/?id=156>

CHRZEST

„Wiara rodzi się z nadziei.”

Wiosna. Wszystko budzi się do życia, wszystko dokoła się zieleni. Słońce ogrzewa moją twarz. Uśmiecham się. Mam nadzieję na lepsze dziś, lepsze jutro. Życie to upadki i wzloty, radości i smutki. Niedawno, przy okazji chrztu mojej najmłodszej wnuczki, odkryłam, że dla każdego z nas to co naprawdę ważne, zaczęło się od chrztu świętego.

– Babciu, dlaczego nikt mnie nie pytał, czy chcę być ochrzczona – zapytała Agatka.

– Byłaś za mała. Rodzice wybrali za ciebie, dla twojego dobra.

– Jestem im za to wdzięczna, ale nie wszyscy są z tego faktu, że ktoś wybrał za nich, zadowoleni. Moje koleżanki mówią, że pozwolą swojemu dziecku wybrać samemu.

– Nie wiem skąd u nich taki pomysł. Żał mi ich. Biedaczki, gdyby nie ich rodzice i chrzestni, nie zostaliby włączeni w tą cudowną wspólnotę, jaką jest Kościół. Prawdziwe życie chrześcijańskie rozpoczyna się od chrztu. Chrzest jest początkiem koniecznym do zbawienia.

– Skąd to wiemy?

– *Idźcie nauczajcie wszystkie narody udzielając im chrztu w imię Ojca i Syna i Ducha Świętego (Mt 28,19)* czytamy w Ewangelii św. Mateusza.

– Babciu, a ciebie ochrzczono w niemowlęctwie?

– Tak, zaraz po urodzeniu. Nie pamiętam tej chwili, to zrozumiałe, ale dziś z perspektywy czasu doceniam to i jestem wdzięczna rodzicom.

– Babciu, dlaczego ludzie przyjmują chrzest? Co daje dziecku chrzest, dlaczego chrzczymy niemowlęta, skoro nie mają świadomości własnej wiary?

– Od wieków troskę o rozwój duchowy dziecka powierzono rodzicom i rodzicom chrzestnym, dlatego nie jest wskazane czekanie, aż młody człowiek sam zdecyduje się na chrzest.

– Do czego konkretnie jest potrzebny chrzest? – pyta wnuczka.

– Wszystko zaczyna się od chrztu. Chrzest zmywa grzech pierworodny, daje możliwość uczestniczenia w życiu Bożym, daje ludziom ochrzczonym zdolność odczuwania Boga i spraw duchowych. Ochrzczony otrzymuje nową tożsamość. Odtąd żyje w nim cała Trójca Święta. Chrzest włącza dziecko do Chrystusa i Kościoła, a to znaczy, że każdy ochrzczony w wierze swoich rodziców, malutki chrześcijanin zostaje obdarzony życiem wiecznym oraz potrójną godnością: króla, proroka i kapłana.

Chrzest święty jest fundamentem, bramą otwierającą dostęp do innych sakramentów. Poprzez czynność obmycia wodą chrzcielną dziecko zostaje

zanurzone w śmierci i zmartwychwstaniu Jezusa Chrystusa, dzięki czemu jest oczyszczone od wszelkiej zmyły grzechu i staje się dzieckiem Bożym. Zanurzenie w wodzie oznacza obmycie, a wynurzenie z wody – znak narodzin do nowego życia dziecka Bożego.

– To ja też swoje dziecko ochrzczę po urodzeniu.

– Słusznie, bo nie ochrzcić dziecka, to tak jakby nie karmić go argumentując: niech samo później zdecyduje, co chce jeść i pić! Naszą odpowiedzialnością przed Bogiem jest dawanie dziecku właściwej pożywki dla jego duszy. Bez sakramentów sami jesteśmy pozabawieni pokarmu dla naszej duszy, i ona głoduje.

– Czy dziecko da się dobrze wychować bez chrztu?

– Być może byłoby to możliwe, gdyby dziecko od samego początku nie było jednością duszy i ciała. Ale Bogu dzięki tak nie jest!

– Gdzieś przeczytałam, że sakrament chrztu to „matczyne mleko dla duszy”.

– A Kościół jest łonem, jest naszą matką poprzez chrzest. Nasi rodzice zrodzili nas do życia doczesnego, Kościół w chrzcie odrodził nas do życia wiecznego.

babcia Basia

TYDZIEŃ MODLITW O JEDNOŚĆ CHRZEŚCIJAN

W tym tygodniu wszyscy jesteśmy Jego dziećmi. „Jesteście czyści dzięki słowu, które wypowiedziałem do was” - rzekł (J 15, 4). I nie ma znaczenia, który dzieciak zaczął bójkę, kto komu na podwórku pierwszy zrobił krzywdę. Nieważne: jeżeli w Niego wierzymy, mamy się pogodzić, i już! „Wytrwajcie we Mnie, a Ja będę trwał w was” - powiedział do nas podczas tamtej, ostatniej Wieczery (J 15, 5). Nazwał nas wtedy nawet przyjaciółmi: „Wy jesteście przyjaciółmi moimi, jeżeli czynicie to, co wam przykazuję” (J 15, 15), wyjaśniając wydarzenia następnego dnia: „Nikt nie ma większej miłości od tej, gdy ktoś życie swoje oddaje za przyjaciół swoich” (J 15, 14).

To wtedy, jakby mimochodem, przekazał nam Swoje najważniejsze przykazanie, „abyście się wzajemnie miłowali, tak jak Ja was umiłowałem” (J 15, 13). Dał nam też wtedy Swoją ostatnią bodaj przypowieść: „Ja jestem prawdziwym krzewem winnym, a Ojciec mój jest tym, który go uprawia. Każdą latorośl, która we Mnie nie przynosi owocu, odcina, a każdą, która przynosi owoc, oczyszcza, aby przynosiła owoc obfity. (...) Podobnie jak latorośl nie może

przynosić owocu sama z siebie - jeśli nie trwa w winnym krzewie - tak samo i wy, jeżeli we Mnie trwać nie będziecie. Ja jestem krzewem winnym, wy - latoroślami. Kto trwa we Mnie, a Ja w nim, ten przynosi owoc obfity, ponieważ beze Mnie nic nie możecie uczynić. Ten, kto we Mnie nie trwa, zostanie wyrzucony jak winna latorośl i uschnie. I zbiera się ją, i wrzuca do ognia, i płonie” (J 15, 1-7).

Zapewnił nas: „Jeżeli we Mnie trwać będziecie, a słowa moje w was, poproście, o cokolwiek chcecie, a to wam się spełni. Ojciec mój przez to dozna chwały, że owoc obfity przyniesiecie i staniecie się moimi uczniami. Jak Mnie umiłował Ojciec, tak i Ja was umiłowałem. Wytrwajcie w miłości mojej! Jeśli będziecie zachowywać moje przykazania, będziecie trwać w miłości mojej, tak jak Ja zachowałem przykazania Ojca mego i trwam w Jego miłości. To wam powiedziałem, aby radość moja w was była i aby radość wasza była pełna.” (J 15, 8-12)

Przypowieść o winnej latorośli i pozostałe przytoczone słowa Pana Jezusa pochodzą z mowy pożegnalnej, którą wygłosił

uczestnikom wieczerzy w Wielki Czwartek, w wersji zapisanej przez Świętego Jana Ewangelistę. Ten fragment z Jana (15, 1-17), a zwłaszcza metafora owocu winnego krzewu, będzie szczególnym przedmiotem rozważań podczas tegorocznego Tygodnia Modlitw o Jedność Chrześcijan. Trwa on od 18 do 25 stycznia - to czas między dniem wspominającym św. Piotra, a dniem upamiętniającym nawrócenie św. Pawła.

W Warszawie odbędą się wtedy trzy nabożeństwa ekumeniczne: w czwartek 21 stycznia o godz. 18.00 w prawosławnej katedrze metropolitalnej p.w. św. Marii Magdaleny (al. Solidarności 52), w piątek 22 stycznia o godz. 18.00 w kościele ewangelicko-augsburskim Świętej Trójcy (pl. Małachowskiego 1) i w niedzielę 24 stycznia o godz. 16.00 w katedrze warszawsko-praskiej św. Michała Archanioła i św. Floriana Męczennika.

Maciej Białecki
maciej@bialecki.net.pl

TYDZIEŃ
MODLITW
O JEDNOŚĆ
CHRZEŚCIJAN

18-25 stycznia
2021

*Trwajcie w mojej miłości,
a przyniesiecie obfity owoc.
(por. J 15, 5-9)*

Warszawa żegna, a Radom wita księdza biskupa Marka Solarczyka

Ósmego stycznia 2021 roku w radomskiej katedrze odbyło się kanoniczne przejęcie diecezji radomskiej przez ks. biskupa Marka Solarczyka.

W piątek, 8 stycznia zgodnie z wymogami Kodeksu Prawa Kanonicznego i innymi przepisami i w obecności Kolegium Konsultorów oraz przedstawicieli duchowieństwa, bp Marek Solarczyk przedstawił dokument Stolicy Apostolskiej ustanawiający go biskupem diecezji radom-

skiej. Zgodnie z prawem, kanclerz wspólnie z Kolegium Konsultorów sprawdzi autentyczność pisma. Po jego odczytaniu nastąpi kanoniczne przekazanie diecezji i wyznanie wiary przez bp. Marka Solarczyka, który oficjalnie obejmie urząd biskupa radomskiego.

Życzeniem biskupa nominata jest, aby w tym historycznym wydarzeniu wzięli udział wszyscy księża, którym czas na to pozwoli, a szczególnie członkowie Kapituły Katedralnej św. Kazimierza. Uroczystość odbyła się o godz. 12.00.

Biskup Marek Solarczyk, dotychczasowy biskup pomocniczy diecezji warszawsko – praskiej, został mianowany biskupem diecezji radomskiej. O decyzji papieża Franciszka poinformowała 4 stycznia Stolica Apostolska. Jednocześnie Ojciec Święty Franciszek przyjął rezygnację biskupa Henryka Tomasika z posługi biskupa radomskiego. 4 stycznia biskup Tomasik osiągnął wiek emerytalny.

MAMY POLECAJĄ

PRZYSMAK TRZECH KRÓLI

Przyrządza się go błyskawicznie, a nawet trzeba się spieszyć, bo galaretki szybko tężeją. Muszą być połączone z bitą śmietaną na ciepło. W innym przypadku mogą się zrobić grudki. Do bitej śmietany nie dodajemy cukru! Wystarczy ten z galaretki.

Składniki: 3 galaretki o dowolnym ulubionym kolorze, najlepiej prezentują się czerwona, zielona i żółta, 3 x 200 ml wrzącej wody, 3 kubeczki po 200 g śmietanki 30% dobrze schłodzonej, 2 rodzaje owoców, mogą być mrożone, z puszki lub domowe owoce w syropie, np. gruszki; 4 mandarynki/klementynki do dekoracji wierzchniej warstwy, kawałek gorzkiej czekolady do dekoracji, odrobinę masła do posmarowania tortownicy o średnicy 24cm.

Do 3 wysokich misek wlewamy po jednej śmietance. Każdą miksujemy, aby otrzymać bitą śmietanę. Do każdej ubitej śmietany dodajemy po jednej galaretki rozpuszczonej w 200 ml wrzącej wody i ciepłą wlewamy do bitej śmietany, miksując do połączenia. Dno

tortownicy i boki smarujemy delikatnie, ale dokładnie odrobiną masła. Zamiast smarowania masłem dno można wyłożyć papierem do pieczenia i wysmarować tylko boki. Wlewamy na dno tortownicy kolejno zawartość misek i układamy pokrojone owoce na każdej warstwę tężejącej galaretki. Ja zazwyczaj w okresie zimowym używam owoców z puszki ananasów, brzoskwini, sałatki owocowej. Nie zalewamy wrzącą wodą wszystkich galaretek jednocześnie. Najlepiej robić to stopniowo, po jednej, miksując z bitą śmietaną, wylewając do tortownicy i dodając owoce.

Bartoszowa

SMACZNEGO!

INTENCJE MSZALNE 11 – 24 STYCZNIA 2021 R.**11. 01 – poniedziałek:**

7.00: śp. Janina Wawer – 11 greg.
 7.00: śp. Ryszard Portas – 11 greg.
 7.30: śp. Jadwiga Ewanus – 10 greg.
 7.30: śp. Leszek Kosmała – 3 r.śm.
 18.00: za zmarłych – intencja wypominkowa

12. 01 – wtorek:

7.00: śp. Janina Wawer – 12 greg.
 7.00: śp. Stanisław i Tekla Czerscy, c.r. Czerskich i Wałków
 7.30: śp. Jadwiga Ewanus – 11 greg.
 18.00: śp. Ryszard Portas – 12 greg.

13. 01 – środa:

7.00: w intencji nawrócenia Michała
 7.00: śp. Ryszard Portas – 13 greg.
 7.30: śp. Jadwiga Ewanus – 12 greg.
 18.00: zbiorowa do Matki Bożej Nieustającej Pomocy

14. 01 – czwartek:

7.00: śp. Janina Wawer – 14 greg.
 7.00: śp. Ryszard Portas – 14 greg.
 7.30: o szczęśliwą operację dla Adama i szybki powrót do zdrowia
 7.30: śp. Jadwiga Ewanus – 13 greg.
 18.00: dziękczynno – błagalna za rok 2020 z prośbą o łaskę rozeznania drogi życiowej

15. 01 – piątek:

7.00: śp. Janina Wawer – 15 greg.
 7.00: śp. Ryszard Portas – 15 greg.
 7.30: śp. Henryk Banasiak i Władysław Moskał
 7.30: śp. Jadwiga Ewanus – 14 greg.
 18.00: śp. Adam Godzik – 37 r.śm.

16. 01 – sobota:

7.00: śp. Janina Wawer – 16 greg.
 7.30: śp. Jadwiga Ewanus – 15 greg.
 7.30: śp. Ryszard Portas – 16 greg.
 18.00: śp. Andrzej Kamień – 12 r.śm.

17. 01 – niedziela:

7.00: śp. Ryszard Portas – 17 greg.
 8.30: śp. Jadwiga Ewanus – 16 greg.
 10.00: dziękczynna w 18 r. urodzin Łukasza z prośbą o błóg. Boże
 11.30: śp. Janina Wawer – 17 greg.
 13.00: za Parafian
 16.00: śp. Grażyna Prezgot – 7 r.śm.
 18.00: śp. Genowefa i Jan Szwajger
 20.00: śp. Małgorzata Gawrońska

18. 01 – poniedziałek:

7.00: śp. Jadwiga Ewanus – 17 greg.
 7.00: śp. Ryszard Portas – 18 greg.
 7.30: o wszelkie potrzebne łaski, opiekę Matki Bożej dla Danuty
 7.30: śp. Janina Wawer – 18 greg.
 18.00: o uratowanie małżeństwa Daniela i Eweliny oraz o błóg. Boże dla ich córki Wiktorii

19. 01 – wtorek**(wspomnienie św. Józefa Sebastiana Pelczara):**

7.00: śp. Jadwiga Ewanus – 18 greg.
 7.30: śp. Ryszard Portas – 19 greg.
 7.30: śp. Janina Wawer – 19 greg.
 18.00: śp. Stefania – 30 r.śm., Marianna i Józef Stępień

20. 01 – środa:

7.00: śp. Jadwiga Ewanus – 19 greg.
 7.00: śp. Ryszard Portas – 20 greg.
 7.30: za dusze w czyśćcu cierpiące
 18.00: zbiorowa do Matki Bożej Nieustającej Pomocy

21. 01 – czwartek (wspomnienie św. Agnieszki):

7.00: śp. Jadwiga Ewanus – 20 greg.
 7.00: śp. Ryszard Portas – 21 greg.
 7.30: dziękczynna w 85 r. urodzin Stefanii z prośbą o zdrowie i błóg. Boże
 7.30: śp. Janina Wawer – 21 greg.
 18.00: śp. Zbigniew – 9 r.śm., Henryka Omelańczuk i c.r. Omelańczuków

22. 01 – piątek:

7.00: śp. Jadwiga Ewanus – 21 greg.
 7.30: śp. Janina Wawer – 22 greg.
 7.30: śp. Ryszard Portas – 22 greg.
 18.00: śp. Wanda Pawlicka – 19 r.śm.

23. 01 – sobota:

7.00: śp. Jadwiga Ewanus – 22 greg.
 7.00: śp. Ryszard Portas – 23 greg.
 7.30: śp. Eugenia, Jan, Władysław Chmurzyński
 18.00: zbiorowa do św. Ojca Pio

24. 01 – niedziela:

7.00: śp. Ryszard Portas – 24 greg.
 8.30: śp. Jadwiga Ewanus – 23 greg.
 10.00: o błóg. Boże i wszelkie potrzebne łaski dla Janiny w dniu urodzin
 11.30: śp. Zofia w rocznicę śmierci, Aleksander Gajewscy, Roman Plewowski
 13.00: za Parafian
 16.00: śp. Janina Wawer – 24 greg.
 18.00: dziękczynna z prośbą o błóg. Boże i zdrowie dla Konstantego Kalety
 20.00: śp. Wiesław Stasiuk, c.r. Stasiuków i Romańskich

OGŁOSZENIA DUSZPASTERSKIE

1. Chrzest Chrystusa także jest objawieniem – epifanią. Jezus, który staje w szeregu ludzi grzesznych i pragnie przyjąć chrzest nawrócenia z rąk Jana Chrzciciela, objawia się światu jako umiłowany Syn Boga, naznaczony mocą Ducha świętego, który przychodzi, by objawić Boga światu. Ta niedziela kończy okres Narodzenia Pańskiego.

2. Jutro o godz. 18.00 Msza św. wypominkowa. Nasze modlitwy za zmarłych rozpoczniemy o godz. 17.00.

3. Za tydzień transmisja Mszy św. na parafialnym kanale You Tube wyjątkowo nie o 11.30 a o godz. 13.00. Będzie to uroczystość promocji lektorskiej dwóch naszych kandydatów.

4. Dziękujemy wszystkim rodzinom, które w minionym tygodniu przyjęły nas z wizytą duszpasterską.

5. Poprzez stronę internetową parafii można zapisać się na kolędę on-line na konkretny dzień nowego roku. W tym roku zasady spotkań kolędowych dotyczą mieszkańców całej parafii.

6. Bóg zapłać za ofiary składane na potrzeby budującej się świątyni; te dzisiejsze złożone na tacę, wpłacane na bankowe konto budowy, czy przekazywane indywidualnie

PISMO REDAGUJE ZESPÓŁ Z PARAFII ŚW. ŁUKASZA EWANGELISTY
POD OPIEKĄ KS. KONRADA ZAWŁOCKIEGO

Redakcja zastrzega sobie prawo dokonywania koniecznych zmian w publikowanych tekstach. Kwestie merytoryczne pozostawiamy rzetelności autorów.

oprawa graficzna i skład - Jacek Owczar

adres redakcji: redakcja@swlukasz.waw.pl

GAZETKA DO UŻYTKU WEWNĘTRZNEGO

GRUPY PARAFIALNE

Krag biblijny dla studentów

II i IV czwartek, godz. 20 - ks. Konrad

Koło Żywego Różańca

I niedz. miesiąca, godz. 16.00 - ks. proboszcz

Kręgi Domowego Kościoła

- spotkania formacyjne dla rodzin

ks. Konrad i ks. Bartosz

Grupa modlitewna św. O. Pio

I poniedziałek miesiąca, godz. 19.00 - ks. Bartosz

Niebiańskie nutki św. Łukasza (schola)

- piątek, godz. 18.30 - Edyta Budzyńska

Parafialny zespół Caritas

spotkania: I pn. miesiąca po Mszy św. o 18.00

dyżury Caritas:

wt. 16.30-18.00

czw. 10.00-11.30

prezes - Barbara Tywonek

opiekun - ks. Konrad

Nr konta: 54 1240 2034 1111 0010 1985 5843

Schola studencka

niedz, godz. 18.30 - ks. Konrad

Ministranci młodszy - wtorek, godz. 18.30 -

ks. Bartosz i animator Kamil

Ministranci starszy - 1 i 3 piątek miesiąca, godz. 19.00 -

ks. Bartosz i animator Patryk

Lektorzy - raz w miesiącu - ks. Bartosz

Chór parafialny

poniedziałki, godz. 20, salka na I piętrze;

joanna.kw@wladar.waw.pl

Skauci Europy

(Stowarzyszenie Harcerstwa Katolickiego "Zawisza")

dziewczynki 8-12 lat Michalina Dynak 575 943 940

michalina.dynak@gmail.com

dziewczynki 12-16 Asia Ciepielewska 502 939 171

asiaciepiew@gmail.com

chłopcy 8-12 Andrzej Filipek 531 135 576

andrzejfilipek1996@gmail.com

chłopcy 12-16 Jan Nowiński 794 438 727

jan.nowinski@gmail.com

„Przyjaciele Oblubieńca”

środa godz. 19.00 - ks. Konrad

Wspólnota Ojców p.w. św. Józefa

I poniedziałek miesiąca godz. 19.30 - ks. Konrad

Matki w Modlitwie (MwM)

wtorki godz. 19:30, mała sala

(Kasia 788 098 574 tylko smsy; Monika 608 671 188)

czwartki godz. 09:15, spotkania w domu - grupa dla mam

z małymi dziećmi (Asia 500 124 228)

Msze święte w naszej parafii

NIEDZIELE

7.00, 8.30, 10.00

11.30 (z udziałem dzieci)

13.00, 16.00, 18.00

20.00 (studenci)

DNI POWSZEDNIE

7.00, 7.30, 18.00

Adoracja Najświętszego Sakramentu

piątek po Mszy św. wieczornej do godz. 21.00

niedziela - po Mszy św. o 20.00

KANCELARIA

poniedziałek - piątek: 16.00-17.30,

tel. 226641099; fax 226652626

dyżury:

ks. proboszcz: poniedziałek

ks. Bartosz: wtorek i piątek

ks. Konrad: środa i czwartek

ks. JAN POPIEL - proboszcz, tel. 226651971,

xjan@poczta.fm

ks. Bartosz Skawiński - wikariusz, tel. 226665263

ks. Konrad Zawłocki - wikariusz, tel. 226665264

ks. Grzegorz Mencel - rezydent, tel. 226665265

KONTO BUDOWY KOŚCIOŁA

31 1240 2034 1111 0000 0308 3439